

ohromný majetek, který po sobě zanechali jejich rodiče. Prozatím však byl každý z těchto nových domovů katastrofou. Za tímto slovem se v tomto případě skrývají beznadějná smůla a podvody hraběte Olafa, příšerného a zlého člověka, který touží zmocnit se dědictví sourozenců Baudelairových. Vyzkoušel už ne jeden ohavný trik a neštítí se ani těch nejodpornějších metod. V minulosti se mu už několikrát málem podařilo majetek získat, avšak Violet, Klaus a Sunny mu doposud vždy dokázali překazit jeho zločinné plány. Hrabě Olaf pak pokaždé v poslední chvíli unikl, zatímco pan Poe se zmožil jen na bezradné kašlání do kapesníku. Nyní pan Poe doprovází sourozence Baudelairovy do Mizerova a já vám musím s nemalým zármutkem oznámit, že na scéně se znovu objeví hrabě Olaf s dalším ze svých podlých plánů, kterému pan Poe opět nedokáže účinně zabránit. „To je ale krásný les, že?“ opakoval pan Poe, když si odkašlal. „Myslím, že se vám tu bude líbit. Pevně doufám, že ano,

protože já jsem v bance postoupil a stal jsem se viceprezidentem celého úseku mincí. Budu teď mít mnohem méně času než dřív. Kdyby se váš zdejší pobyt z nějakého důvodu nevyvedl, nezbylo by mi nic jiného než vás dát do internátní školy, kde byste museli zůstat tak dlouho, dokud bych neměl čas najít vám nový domov. Snažte se proto ve vlastním zájmu chovat co nejlépe.“

„Samozřejmě, pane Poe,“ odpověděla Violet. Už však nedodala, že se všichni tři pokaždé snažili chovat co nejlépe, ale že jim to nikdy nebylo nic platné.

„Jak se vlastně jmenuje ten náš nový opatrovník?“ zajímal se Klaus. „Ještě jste nám to nestačil říct.“

Pan Poe vytáhl z kapsy kus papíru a chvíli na něj upřeně zíral.

„Jmenuje se Wiz... nebo Qui... Nedokážu to jméno vyslovit, je velmi dlouhé a složité.“

„Můžu se podívat?“ požádal ho Klaus, „snad by se mi to podařilo přečíst.“